Rozmlouvání - Bonsai č.3

1. Z mysli Ti sešel jako sníh,
odešel s prázdnou náručí
a sem tam vločka ještě lítá,
/setři ji, až se rozmočí./2x

2. Na zeď se sypal v rytmu hrách
slov, která na jazyk Ti plynou,
v uších Ti zvoní refrén tuctový -
/nikdy nic není Tvojí vinou./2x

R: Mluvím k Tobě strašně dlouhou tmou,
v které každé slovo zabloudí
anebo padá na talíř.
Usmíváš se vynuceně dál,
v pádu i pták křídla rozhodí
a já si sladím popáté.
Už se tím netrap, hoď to stranou, nechej to být,
říkal Ti sbohem, ne nashledanou, chtěl odejít...

3. Do Tvých očí tiše přišel stín,
odložil si kabát na řasách,
únava mu plete hebkou síť,
/do které po čase uléhá./2x

4. Říkáš, co hledal, co Ti chtěl dát,
odpovídáš za mě, jako bych tu nebyl,
teď nemá cenu tady smutně stát,
/vždyť vločka vyschne, když se rozmočí./2x

R:

5. Smutnou jak stáří Tě do tramvaje vysadí,
schováš se mezi lidi, všichni někam jedou.
Dýchni si na vokýnko, ať líp uvidíš
ty smutný cesty, /co Tě za ním vedou./